

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
דוב איתן

עורך תכנית:
אהרון צור
עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלון חבור
צלם המערכת:
אריה סרג

הבני המערכת:

מנחה ברויזן, שיוע נלור, גילוי גילוי, רוני הורוביץ, רוני ורדי, אברהם הרמון, אופקר טאבור, אלכס מסימ, אביבה כסא, עמוס קינן, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8 תל אביב, טלפון 26785
ת.ד. 136 מען למברקים: "עולמוסט"
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 52259.
ההפצה: דוד טופל ובניו, תל אביב
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

2 יוני 1949

מכתבים

האח הגדול

מאמרם על ראש הש.א. יעקב כהן (הער) לש הזה (1049-1050) היו מצויינים ברגיל. אתם יכולים בקטע להתנדב לט"ב, על מנת לעקוב אחרי הש.א. העוקבים אחרי הש.א. מרים, תל אביב

ברוך חיות המיוחדים שלכם על הש.א. חסי רים שני פרטים סטטיסטיים חשובים. לכמה מניע סכום סילופי ההכנסה שגילה הש.א. וכמה עבריינים הועמדו לדון בעקבות גילויי הש.א.?

אנא, הפנו מכתב זה למר יעקב כהן, ראש הש.א. מר כהן הנכבד: זה תקופה ארוכה שאיני משלם מס ההכנסה. על כן, הצע נא לי תכנית שאשלם מס ההכנסה ואהיה שווה זכויות כי יתר המשלמים. האמן לי, הייתי רוצה לשלם מס הכנסה, אולם בניתיים עלי להשתמש עד שתודיע לי איך לשלם. ישנם משתמשים רבים כמוני המחכים למוצא פיר, איך וכן אינו צורת שלם מס ההכנסה. למרות שאני עצמאי לא השגננו עדיין יד הכנסים והמשלמים. אנא, שלח אותם אלי, אולי יעזרו לי לשלם. נ.ב. שכתתי לציין, כי אינני עובר כאן פורטחי מעבודתי במשלה.

מרכיז גולדברג, ראשון לציון
מכתבי זה איננו כתבהיננה. כי אין מה להגן על "האורח" שיטמו יעקב כהן. אישיותו ופעולת עומדים להגנתו. הנני עוברת סוציאליזם וזה שלוש שנים שאני עוברת בסחיצתו של ראש מועצתנו, ועלי לציין כי רק לעיתים רחוקות פונשים אדם בעל הכנה לבעיות הוגלות, ובעל רצון עז לעזור. יכולת ביצועו היא יוצאת מגדר

יהיו אותם הקיימים ברוסיה. הייל ספאליון מיכאל ש, ירושלים
קראתי את מאמרם על ביושול החוק הי חדש של חיים כהן, אשר יגרום לחיסול האמת מעל נבי העתונות. מיאל, רוב הע תונים לא יסבלו מואת, מאחר שאינם כות בים אמת אלא את דבר מפלגתם... מ.ר, תל אביב

אלכוהול הפועל

תיארתם פוגרום שערכו פלוגות הפועל בי בית החרושת "יערב" בחיפה (העולם הזה 1049). בשעתו, כשתפחו ברוינים חבר מפי לנת אופוזיציונית, הציעו אנשי המיטרה לענין במקום באלכוהול מושעים, באלכוהול פועל כדאי היה לעלות מצוייני כשלכם יפוסם את המונות הנוגעים בדבר, לצורך אלכוהול ויהיו, לקראת פוגרומים דומים. אליק מג, חיפה

המפקדה

קראתי בעולם הזה תחת הכותרת "יום זכרון" (העולם הזה 1049) שקבוצת אנשים עלו לכפר קאסם כדי להתייחד עם אנשי הכפר לזכר חלליהם, אולם הם לא הצליחו להכנס לכפר ושלחו זר של בעלי המצפון, אשר הכניעו אותו ורושם רב בתוך לבבות אנשי הכפר. האיו מורים מאוד לכל בעלי המצפון וביחוד אלה אשר הלכו מהתק רב בגלל על שהניעו למבואות הצפר, אלהים יברכה אותם.

מתנהלים ויכוחים ממושכים סביב ה- שאלה מהו נוכח הפיצוים אשר הפגנעים וקרוי ההרונים של כפרקאסם צריכים לקי. האם יש צורך בויכוח סכאיים זה? האם הוא צריך להתנהל בפומבי? האם אפילו בנושא עדין כל כך אין אפשרות במעשים כלל ויכוח? האם דוקא כאן צריכים לעמוד על המיות, בו כיום שכמקרים אחרים יודי עים אנו לבינו סכומי כסף מכובדים? ידוע שעליו לזכות באמונם ובידי דתם של עמי ערב. נתחיל קודם בנסיונות לזכות באמונם של בני המיעוטים בביתנו, אך ללא עזרת פוליס קצרי ראה.

דת או אונס?

לפי ערות הסטטיסטית של הצפ"ל יצחק גליקמן (העולם הזה 1048) הרי יותר מ-80% מכלל ישראל משהיכים לדתיים, הואיל והם מקברים בבתיכנסת בימי חג וזכרון. לפי אותם המקורות, הרי יותר מ-90% מכלל ישראל הם ואולונים מוסמים, משום שהם מקרים בני החיות למיניהם: 65% מתושבי חיפה הם בני הדת הבאהית, מאחר שהם מקברים בגן הפרסי, ובערך 22.2% מעתונאי ישראל הם נוצרים, מכיוון שהם מקברים בכנסיות בלי חג המולד.

אליעזר נוה, ראשון לציון
הכפל גליקמן פועל שתודעה ותכרת יהיו דית הן שאלות שרק תלמידי ישיבות או אנשימדע מוסמים לדון בהן. קשה לטער אם הכפל גליקמן סבור נכ שאינו הוא מוסמך לדון בשאלה באיזו דירה לגור, או איזה מכשיר רדיו לרכוש. זאת אין הוא משאיר לאנשיהמדע, אולם הוא חושב שאין הוא מוסמך לשפוט מהו בעצמו, ומהי הכרתו הלאומית והדתית.

עובדה זו מעידה שהכפל גליקמן ודומיו אינם מיהמים כנראה חשיבות לשאלות אלה, כמו לשאלות אחרות שבהייהם, שבתו ודאי לא יסכימו להשאיר את הדיון בידי מי שאינו מסוגל לדון בכך.
אליהו ד, תל אביב

הרויני מוחה נגד שיטה זו, שכל מעשה הקורה לאדם רתי תכניו בעתונכם תחת הכותרת רת. אם יהודי עם זקן אונס נערה באשקלון — זה רת, או אם חברה קדישא לא קוברת את המתים בזמן — זה רת, כלום זה משקע באמת את הדת? אם בארצות הברית היה איוה כומר אונס נערה, האם זה היה מופיע תחת הכותרת נצרות או תחת הכותרת ישע מיני?

מי מכיר? מי יודע?

אני תמה על כך שליו גילוי לא ידעה מניו הנאום, אותו פירסמה במרוך, "ספר לסכתא" (העולם הזה 1049). ובכן, זהו כי אום של חבריכנסת ציוניכללי בויכוח על חוק מרפאי השיניים...
תיאל גרמן, תנניה

הפתרון המופי

חברים, הצלחם את חייל עמיתי להתחתן כאשר קהתי כהכתבם על ההתאבדות (העולם הזה 1050) כי אחוז ההתאבדים מכוו הנישואים גרול בהרכב מזה שמכין הרוויים...
אורי יערי, ירושלים

מזל טוב, הקורא יערי...
... תחילה לא הבינתי לשם מה פירסמתם את הכתבה הזאת. אחר כך תפסתי את הענין: האשימו אותם כל כך הרבה פעמים אתכם יודעים לא רק לתמוה ביקורת סכלי לתת כל פתרון, שהלשטם סוף סוף להצביע על ששה פתרונות טובים וסופיים...
יוסף דודי, רמת גן

ההתאבדות המבווימת על שפתיים תל אביב

הרגיל, מסירותו למרות זמנו המוגבל אינה יודעת נבולות. בקשר לחייו הכפולים, הרי הידיעה שהי ממונה עלי הוא האדם הזה, רק עוררה בי נאווה מאחר ואני בתור אדם קטן ששחה לישמע אישנו שירות אשר משרתו הוא "הצדק". אינני מיננה את עמדתכם בקשר לזה... מה טוב ונאה שישינו מנגנון אשר רואג לאייהפליה בכיוון זה.

הדרכים בהן השמש יעקב כהן כרי ל- חסל את מר זלמן ססטרני, וישבראש הרי מועצה באיזור אונו לשעבר, עוררו כי סלירה, כמעט כל תושבי קריתנו ידעו כי מר זלמן ססטרני הוא עסקן ישר ונקיכפיים, וביתו הקטן והצנוע בכפר או"ר מניד על כך. לא יכולנו להבין כיצד מצאו מוסדות ואישים חומר רב כמר ססטרני, אשר עשה כה רבות שלא על מנת לקבל פרס, עבור האיוור. אני אישית החלתי לאבד את איר מוני באדם. גילויים פקחו את עיני להבין כיצד זה קורה שמאשימים אנשים על לא עוול בכפם, לשם מסרות אנוכיות. אבקסיכם לא לפרסם את שמי, כי אני עדיין תושב קריה שיעקב כהן הוא ראש מועצתה.

תושב, קרית אונו

חיים כהן משתולל
ברשימתכם על החוק לחיסול האמת (העולם הזה 1049) אתם מפרסמים שירות חוקים המשקפים נבולו את פחדם של ראשי ה- משטר מגילוי האמת. אולם הייתי מציע לכם לשנות את סעיף 6 בהצעתכם, האומר שהשקנות הקיימות בברזל יחייבו את בתי המשפט הישראליים. צרידי להיות התקדימים שיחייבו את בתיהמשפט לגבי חוק זה.

להתנהג בריצינות, ללא כל קשר עם תגובת האנשים, אם יתקלה. עם גמר ההכנות פתה פנינה לעבר הים, צעדה באומץ-לב לתוך הגלים, כשכל בגדיה על גופה. "המצילים" זינקו אחריה בהתאם לתכניה, ונאשו אותה על כפיה, לטטחה על התוף ליבוש. תוך דקות התי מלא החוף השומם בקרנים. מישוה התגרב לעזור לשני המצילים בהפעלת הנושימה הי מלאכותית, ולאט לאט החלו האנשים לקחת את כל הענין במלוא הריצינות (ראה תמונה). הודמן אפילו צלם שהחל לצלם את כל המאורע במרץ, בטוח בסקופ שלפניו. ראיתי שהעסק נעשה יותר ויותר רציני. לחשתי לבהורה כי הצלומים היו מודיעיני לעתון, ואתה הסליחה. לכיסיה הכנסתי פתק עם כתובתי, למקרה שתהינה לה טענות על כל הענין, וזרפתי אליו שטר חמש לירות לניקוי הבגדים, והסתלקתי."

בהודמנות זו, אני מבקש להודות לכל קרי בנותיו של הפידאי שלנו, ולאחל להם חיים ארוכים מאד. הם כבר יודעים שלא כדאי להתאבד.

שלום כהן